

Diumenge 20 (B) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Jn 6,51-58): En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu que ha baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. I el pa que jo donaré és la meva carn per a la vida del món». Llavors els jueus es posaren a discutir entre ells. Deien: «Com pot donar-nos aquest la seva carn per a menjar?». Jesús els respongué: «Us ho ben asseguro: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang, té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. La meva carn és veritable menjar i la meva sang és veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang, està en mi, i jo, en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa que ha baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre».

«Jo sóc el pa viu que ha baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui continuem amb la lectura del Discurs del Pa de vida que ens ocupa aquests diumenges: «Jo sóc el pa viu que ha baixat del cel (...)» (Jn 6,51). Té una estructura, fins i tot literària, molt ben pensada i plena de rics ensenyaments. Què bonic seria que els cristians coneguéssim millor la Sagrada Escripura! Ens trobaríem amb el mateix Misteri de Déu que se'ns dóna com a veritable aliment de les nostres ànimes, sovint ensopides i famolenques d'eternitat. És fantàstica aquesta Paraula Viva, l'única Escripura capaç de canviar els cors!

Jesucrist, que és Camí, Veritat i Vida, parla de si mateix dient-nos que és Pa. I el pa, com bé sabem, es fa per menjar-lo. I per a menjar —cal recordar-ho— s'ha de

tenir gana. Com podrem entendre què significa en el fons ser cristià, si hem perdut la fam de Déu? Fam de conèixer-lo, fam de tractar-lo com a un bon Amic, fam de donar-lo a conèixer, fam de compartir-lo, com es comparteix el pa a la taula. Què formosa estampa veure el cap de casa tallant un bon pa, que abans ha guanyat amb l'esforç del seu treball, i el dóna a mans plenes als seus fills! Ara, doncs, és Jesús qui es dóna com a Pa de Vida, i és Ell mateix qui en fa la mesura, i qui es dóna amb una generositat que fa tremolar d'emoció.

Pa de Vida..., de quina Vida? És clar que no ens allargarà ni un dia més la nostra estada en aquesta terra; en tot cas, ens canviarà la qualitat i la fondària de cada instant dels nostres dies. Preguntem-nos amb honestedat: —I jo, quina vida vull per a mi? I comparem-la amb l'orientació real amb què vivim. És això el que volies? No creus que l'horitzó pot ser encara molt més ample? Doncs mira: molt més encara que tot el que puguem imaginar tu i jo plegats... molt més plena... molt més formosa... molt més... és la Vida de Crist bategant en l'Eucaristia. I allà està, esperant-nos a ser menjat, esperant en la porta del teu cor, pacient, ardent com qui sap estimar. I després d'això, la Vida eterna: «Els qui mengen aquest pa, viuran per sempre» (Jn 6,58). —Què més vols?